

כ"א במרחשוון תשפ"ה, 22.11.24

צילום: יעקב קליין

ביקור השר ניר ברקת בחדר האוכל (פרטים על הביקור - בהמשך הגיליון)

שבת פרשת חיי שרה

הדלקת נרות - 16:19, יציאת השבת - 17:17

גיליון 1637

שיעורי השבת
 לאחר תפילת ערבית
 יאיר לסלוי

◆

לאחר מוסף
 אייל זנה

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

שעת "מנחה קטנה" כשעת הדלקת הנרות.

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 16:30

מזל טוב!

לפנות ויוסי בן טלזיה
 לבר המצווה של אסיין
 בנס של רעות ויואב כרסנטי

חנוכת המועדון לחבר

"כל חנוכת בית מסמלת התחלה חדשה, מלאה תקוות וחלומות שמתחדשים בכל יום".

יום המישי	כ"ז בחשוון
ב-20:00	(28.11)

בתכנית:
 דברי פתיחה וברכות

מופע להקת
CATCHY CELTS
 להקתה של מוריה כרמי, ועוד
 מוזיקה אירית - ישראלית

בואו בשמחה
 הצוות המארגן מוריה כרמי,
 רותם בית אריה, מיכל סופר

ערכו של הערך

פרשת חיי שרה

למשפחה, לקהילה, לזוגיות, לא בגלל שהם חסרי ערך, אלא מכיוון שערכם לא יסולא בפז. "אלו דברים שאין להם שיעור".

בפרספקטיבה הזו נוכל לשאול, מה היה ערכה של מערת המכפלה? האם היא שווה את המחיר הרב ששולם עליה? עפרון מציע לאברהם את המערה בחינם, ללא תמורה, אך אברהם מתעקש להעריך אותה, לשלם עליה כסף, ארבע מאות שקל עובר

מה שאברהם קנה היה מעבר לכסף, הוא קנה שייכות

לסוחר. עפרון חושב שהוא הרוויח, עשה אחלה עסקת נדל"ן ומכר לאברהם מערה ופיסת אדמה. אבל לפי המדרש, מה שאברהם קנה היה מעבר לכסף, הוא קנה שייכות.

מערת המכפלה הפכה לאחד המקומות שמסמלים יותר מכל את שייכותו של העם היהודי לארצו. כפי שאמר רבי יודן בר סימון במדרש בראשית רבה: "זה אחד משלושה מקומות שאין אומות העולם יכולין להונות את ישראל לומר: "גזולים הן בידכם" ואלו הן: מערת המכפלה ובית המקדש וקבורתו של יוסף".

מערת המכפלה שווה היום הרבה יותר מארבע מאות שקל כסף, אבל לא בגלל האינפלציה ועליית מחירי הנדל"ן בארץ, אלא מכיוון שהיא מסמלת יותר מכל את הקשר רב השנים של עם ישראל עם האדמה הזו. גם אם יתנו לנו כל הון שבעולם, לא נוכל לוותר על המקום שלנו, הקשר שלנו, השייכות שלנו. יש דברים שאין להם מחיר, יתכן שבית הוא אחד מהם.

והלוואי שכמו אברהם אבינו, נצליח למצוא את הערך במה שנראה לעיתים חסר ערך. שבת שלום!

מה משותף לאבן קטנה שנחה לה על צד השביל ולאהבה? לשתיהן אין ערך.

אין להן ערך במובן הזה שאת שתיהן אי אפשר להעריך במונחים כלכליים, לא באמת ניתן לקבוע להן מחיר. אבן שמצאנו ברחוב היא חסרת ערך לחלוטין, לא מוכרים אותה בשוק תמורת שווי

מסוים. אך גם אהבה היא כזו, לא ניתן לכמת אותה באופן מספרי, להגיד שערכה הוא כך וכך או לעשות לה

שמאות. את אותו הדבר אנו אומרים לכאורה גם על אלוהים - "אין ערוך לך" - לאלוהים לא ניתן לקבוע ערך, הוא אינו מדיד. אם כן, כשאנחנו אומרים שלמשהו אין ערך - זה יכול להיחשב כעלבון או כמחמאה רצינית. האמירה יכולה להתפרש כך: או שהדבר חסר ערך לחלוטין, או שערכו כה גבוה שאינו בר השוואה.

אדם סמית' מתאר בספרו "עושר העמים" את מה שמכונה בתיאוריה הכלכלית "פרדוקס הערך" - כיצד יתכן שהדברים שהכי יעילים לנו (דוגמת מים ואוויר) הם חינם, ולעומת זאת דברים שאנחנו כלל לא צריכים (זהב, יהלומים) הם יקרים להפליא? סמית' מפצל את מושג ה"ערך" לשתי משמעויות שונות: ערך שימוש - כמה הדבר יעיל ושימושי עבורי, וערך חליפין - כמה ניתן לקבל תמורתו בשוק, תמורת תשלום או דבר אחר.

האבחנה הזו מסייעת להבין את ההבדל המהותי בין ערך למחיר - לדברים לא חשובים אין מחיר כלל, לדברים חשובים מאוד יש מחיר יקר, אך באופן פרדוקסלי, לדברים החשובים ביותר, לדברים החשובים באמת, שוב, אין מחיר. אין מחיר לחברות,

באים בימים

דינה ספראי

מאין כמותו, כך מוסרים לי בזיתיה. הוא הפנים של המפעל עבור מי שקנה סחורה פגומה (לצערנו לעיתים ישנן פניות), "יהודה בסבלנות ובנעימות עונה לכולם, ומעביר דו"ח מסודר של התלונות כדי שנוכל לברר מה קרה וכיצד אפשר לתקן ולשפר".

גם **צביה בן אהרון** עובדת במשרה מצומצמת. לצביה יש ידע רחב בכל תחום הרגולציה והתקנים הנדרשים, כמו כן היא מומחית לכל דרישות ה-FDA ובקשר רציף עם מערכת ה-FDA, יתרון מאוד חשוב למפעל.

בנצי טסלר עובד בענף כשהוא פנוי מהמטע. "אנחנו מאוד נהנים מהשירות שלו. הוא עושה הכל מהכל. בחיך", אומר יצחק ברוכי שעובד איתו.

אי שם, בירכתי החנות של הזיתיה, תמצאו פעם בשבוע לזמן קצר את **דוד הראל** שוטף קופסאות שחוזרות מהסופרים, כדי שאפשר יהיה למכור אותן בחנות במחיר מציאה.

ענף המזון

מעל כל עובדי הגיל השלישי במטבח – עומדת אלקה ויסמן (+85) – האישה שמאחורי המרק והקיגל. בנוסף לה – לאה אפרתי, אליקים וציפי איטלי ושוש אשר עוזרים באריזות לשבת. וכמובן, יסכה כוכבא, פוקחת עין...

אלקה בישלה מרק, נתנה לזה ולזה ולכולם נשאר.

שעוני עדי

ותיק העובדים במפעל הוא **ראובן ימיני** (+80) שנמצא במפעל מאז הקמתו. לראובן ידע עצום וניסיון לא מבוטל.

"ואברהם זקן בא בימים..." (ברא' כ"ד א')

לפני מספר שנים נערך מטעם המועצה האזורית ערב מחווה למתנדבים מהגיל השלישי. מכל היישובים הגיעה רשימת מתנדבים מסודרת, אבל יבנה היתה "אגוז קשה". בקושי ניתן היה "לחלץ" מתנדבים שייצגו אותה. מארגנת האירוע עמלה קשות, ולשמחתה הצליחה "לגרד" גם יבנאים. התייצבו המתנדבים של מרכז יום, של בית הספר (תומכי אנגלית), של "בית בקבוצה", וענפי ה"מפג"ש" השונים.

לעומת זאת המתנדבים בענף הבגד, המטבח והמתגייסים למבצעים חד פעמיים בענפים שונים – לא הרגישו שהקטגוריה "מתנדבים" מדברת עליהם. לא כל שכן אותם חברים שהגיעו לגיל הפרישה וממשיכים לעבוד, לא נתפסים כ"מתנדבים" לא בעיני עצמם ולא בעיני סביבתם.

את הקבוצה שממשיכה לעבוד באופן סדיר, אני מכנה "**באה בימים**", כי הם באים לעבודתם במשך היום, ועושים את מה שהם אוהבים ויודעים, כל עוד זה מרצונם וביכולתם. אלו ה"הנדימן", החשמלאים, המוסכניק, המסגר, מתקן הקלנועיות והאופניים, עובדי המטע, אנשי מקצוע בענף הבניין והתשתיות, העוסקים בנייה חשבונית, ומרכזי תחומים בבניין המשרדים.

קשה לדמיין איך עולם התרבות שלנו היה נראה בלי עשייתם של בני הגיל השלישי בוודאו, בהנחלת המורשת, בספרייה, בארכיונים, בעלון המקומי ובבוסתן. בענף המזון והבגד – יש להם משקל משמעותי, מערכות החינוך, הבריאות והרווחה בקיבוץ נעזרות בהם, ונמצא אותם גם בין עובדי החוץ בשכר. אם יש לכם תור רפואי או צורך אחר, ואין לכם רישיון – הם ישמחו לעזור. וכשאתם צריכים כריכת ספר או מסגור תמונה – רק תבקשו והם שם.

רוצים דוגמאות ספציפיות? ביקשתי משלושה ענפים לציין את ה"באים בימים" – שלהם:

מוצרי מזון (זיתיה)

יהודה מרוז הוא מנהל שירות לקוחות, תפקיד חשוב

עצמו: "עבדתי בענף במשך כמה עשורים, אהבתי את העבודה, והצוות היה כמו משפחה שנייה עבורי. הייתי מוערך, והניסיון שלי היה נכס חשוב. אמרתי לעצמי שחשוב לפרוש בזמן ולא לחכות שיגידו לי ש"הגיע הזמן". בסופו של דבר, היוזמה לסיום העבודה באה מצד הענף, וזה היה כואב מאוד." "כאשר אין תחנת יציאה ברורה וצפויה, והיוזמה לסיום העבודה מגיעה מהענף", אומרת לי רוויה, שמצויה היטב בנושא, "כדאי לקבל הדרכה מבעל מקצוע. זה עשוי להקל מאוד על התהליך". אז שאפו לכל מי שמעוניין ויכול לתרום ככל האפשר. עם הפנים לכל החלטה שאדם מקבל בהגיעו לפרישה, ובהזדהות עם הקושי לעבור ממצב למצב. ובעיקר, בואו נכניס למודעות ולשיח המקומי את ההערכה לעושר התרבותי, הערכי וגם לא מעט כלכלי (אם יוחלפו בעתיד בשכירים - המאזן שלנו יראה אחרת) של ה"באים בימים".

חתומה: עורכת "מבית" בשליש משרה (לא כולל לילות) שנהנית, ושמחה על כל גיליון שיצא מתוקן מתחת ידיה, נעזרת בארבע מגיהות מהגיל השלישי (ולמרות זאת מצליחה לטעות), ותשמח מאוד לא רק להצעות "תראייני את..." , אלא גם להשתתפות בכתיבה.

נמצא את ראובן מדפיס על לוחות השעונים את הלוגואים השונים, מרכיב מחוגים, מתקן שעוני קיר, משמש כשען בעת הצורך, ומעל הכל, משמר את הידע המקצועי הארגוני.

אורי אלטמן (+80) אחראי על הארזיות והמארזים של העסקאות המוסדיות. אורי מוודא ביסודיות האופיינית לו שכל ההזמנות של התחום המוסדי יוצאות בדיוק כפי שהוזמנו. כמו כן אורי מוודא ומתריע לפני הזמן שמלאי הארזיות עומד לאזול, ושלא ניתקע בלי קופסאות.

יוסי בן אהרון מגיע אלינו כשמגיעים משלוחים מחו"ל. חלק מהשעונים מגיעים ללא תווית, ושעוני "סיטיזן" מגיעים עם ברקוד של חו"ל. יוסי מצמיד את תוויות המותג ותוויות התכונות המתאימות לכל שעון ושעון ומדביק את מדבקות המחירים.

 כמובן שרבים מבני הגיל השלישי בחרו לפרוש, והם בונים לעצמם בהדרגה סדר יום חדש (תרתי משמע). לפני שנצייר מציאות אידילית ופשוטה, חשוב לציין את המורכבות של המעבר לפרישה. חבר שפרש כמה שנים לאחר גיל 70 מעיד על

בשבח והודיה – סיום תפקיד

שמשון גוטליב

סיום, במבט לאחור והתמודדות

לפני שלושה שבועות סיימתי את תפקידי כמנהל הקהילה והעברתי את התפקיד לחמוטל דברת-איתן. היו אלה מבחינתי ארבע שנים תובעניות ועמוסות מאוד, ובסיכום אני יכול לומר שהרגשתי את כובד המשא, ועם זאת אני מסיים בתחושת סיפוק ובתחושת גאווה שקבוצת יבנה היא ביתי, כאן נולדו לי ילדי וכאן בניתי את ביתי.

לפני כעשר שנים שימשתי בתפקיד מזכיר פנים. הפעם נכנסתי לתפקיד במתכונתו החדשה ובשמו החדש - מנהל הקהילה. לנו, חברי המזכירות וחברי הנהלת הקהילה, המעבר בו הקהילה מופרדת מהמשק דרש התארגנות והסתגלות. גם לחברים המעבר לא היה ברור עד הסוף והיה צורך לתווך אותן, וגם כיום, למעשה, לאחר שנעשתה הפרדה בין המשק לקהילה, על הנהלת הקהילה היה לקחת אחריות גם על הניהול הכלכלי, ולעמוד ביעדי התקציב שקבעה לעצמה. היינו זהירים בהתנהלות ודאגנו לכלכל את צעדינו בזהירות, וטוב שכך.

לשמחתי, לידי בהנהלת הקהילה היו חברים בעלי ניסיון רב ומחויבים לשינוי, איש את-רעהו יעזור. ביחד הצלחנו לבנות תרבות ארגונית מסודרת, שכללה, לצד ישיבת הנהלת הקהילה השבועית, פגישות קבועות עם מנהלי האשכולות, אשכול חברה ופרט, אשכול השירותים ואשכול החינוך, ופגישות עם בעלי תפקידים נוספים. עלי לציין את העבודה המשותפת והחברית לאורך כל התקופה, וזה לא אומר שלא היו חילוקי דעות. היו גם היו.

סביבת העבודה

להנהלת הקהילה ביבנה יש סביבה שתורמת מאוד לעבודה המשותפת ולתגובה מהירה בשעת צורך. למעשה כל בעלי התפקידים המרכזיים בהנהגת הקיבוץ, כולל הנהלת החשבונות, נמצאים תחת קורת גג אחת, מה שמקל מאוד כשיש צורך

בהתייעצויות דחופות, תמיכה וקבלת החלטות משותפת.

בשנים האחרונות, בתחילת השנה הצגנו בפני החברים את תכניות העבודה השנתיות של הקהילה. תוכנית העבודה מחייבת עמידה בלוח זמנים ובתקציב ו"מאלצת" את הנהלת הקהילה להתרומם מעל שגרת העבודה ולעלות לקומה גבוהה יותר, משם ניתן לראות רחוק, לראות רחב. לדעתי יש לפתח ולשכלל את תוכניות העבודה, אך גם לדאוג שיהיו ברורות השגה והישגים, ולא יישארו על הנייר בלבד.

אתגרי הבנייה - שיחת היום

בכהונתי, ועוד זמן רב לפני שנכנסתי לתפקיד, נושא בניית הבתים החדשים היה שיחת היום, שיחה לשנים, אירוע משנה מציאות, מטלטל. כשנכנסתי לתפקיד הדיירים המיועדים לאבן דרך ראשונה היו באי ודאות רבה, כי לא היה בית לדוגמה שממנו ילמדו, ובמקביל גם בתי הקומתיים נכנסו לשיפוצים והיו לא מעט אי הבנות שיצרו כעס רב. בהמשך, עם התקדמות הבנייה, הדברים נעשו ברורים יותר והכעס היכן שהיה, כך אני מקווה, התפוגג. החל מאבן דרך שנייה, למשפחות כבר היו מספיק דירות אליהן יכלו להיכנס ולהתרשם, וקבלת ההחלטות, מטבע הדברים, היתה הרבה יותר ידידותית וקלה, מה עוד שבין אבן דרך ראשונה לשנייה התחלף הקבלן. הבנייה התקדמה כל כך מהר, שאפילו הציפורים שעזבו את צמרות העצים לא הבינו מה קרה כאן, מאיפה זה בא להן. ממצופן, תוך 5 שנים נוף הקיבוץ השתנה ללא הכר.

אני חושב שאנחנו צריכים להודות לצוותי הבנייה שעם כל הקשיים הביאונו עד הלום. הבנייה גורמת, מטבע הדברים, למתחים חברתיים שעולים ויורדים, וזה כנראה מה שילווה אותה עד הרעף האחרון. עלינו לנהל את המשימה בשום שכל, בקשב רציף ולהיות מודעים לתהליכים שעוברים על כל משפחה

ומשפחה, כל אחת על פי דרכה. אשרינו שאנחנו יכולים לכך.

חברה ופרט

ואחרי הבנייה מעסיקים אותנו נושאים נוספים המעסיקים את הקיבוץ לאורך שנים. היותנו חברה רב דורית מציף שאלות רבות לגבי ההמשך, יבנה-2030. מה אנחנו, כקיבוץ, נרצה לשמר כמעט בכל מחיר, ועל מה נסכים להתפשר, להתגמש ולשנות. בשנה השנייה שלי בתפקיד חגגנו את שנת השמונים. היתה זו מבחינתי שנה משמעותית מאוד. הקורונה היתה כבר מאחורינו. זכינו בשנה הזו להרבה מאוד אירועים שהיו פרי יצירה מקומית, שבה חברים וחברות רבים לקחו חלק בארגון. שנה של רוממות רוח שהיתה מאוד מרעננת ומלכדת והגיעה ממש בזמן.

אנחנו נוכחים פעם אחר פעם, שישנם כאן חברים רבים שלוקחים חלק, יוזמים ונרתמים ובזכותם ניתן לעשות הרבה דברים טובים בבית וגם החוצה, התגייסות למשימות שהן לטובת עמך ישראל. בשביעי באוקטובר להיכן שהיה צריך אותנו לשם הלכנו, ומאז הולכים ונלך.

אחד הדברים שחוויתי הוא שבעתות חירום הצח"י וכל מי שצריך אותו מצליחים להתכנס בבניין משרדים תוך דקות. חברי צח"י כבר יודעים מעצמם להגיע, לחשוב, לקבל החלטות ולגשת לביצוע. מבחינה זו יבנה מאוד מאורגנת ויודעת להתנהל באחריות רבה ולתת מענה לכל בעיה. פשוט עוצמה.

צח"י שלנו היא מושא להערצה, ועלינו לשמר את היכולות האלה ואף לשכלל אותן.

שקיפות ואמון כבר אמרנו?

בשנים האחרונות השתכללנו מבחינת דרכי התקשור, הרבה בזכות רשתות חברתיות, והודעות היום נשלחות לחברים בלחיצת מקש מהירה, מייל קיבוצי, לוח אלקטרוני ועוד. ועם זאת, מעת לעת חברים מדברים על כך שהם לא יודעים מספיק.

אולי גם אני ארגיש כך בעוד מספר ימים. אנחנו צריכים לראות איך להנגיש את המידע באופן קל יותר. יש לנו את "קהילנט" והוא צריך להיות חלק מהפתרון, יותר ממה שהוא היום. בנוסף עלינו להשקיע בחיזוק האמון במוסדות וזאת ע"י תקשורת ישירה וקיום שיח פתוח בלתי אמצעי.

לסיום

כתבתי בהתחלה שהתפקיד היה קשה ותובעני וגם ע"ח המשפחה, ועם זאת למדתי ממנו, צמחתי אתו והכרתי הרבה חברים שלא הכרתי מספיק לפני כן. יש לי שבח והודיה לחברי ההנהלה, שהיו שותפי המלאים, שעבדו במסירות ובאחריות, שקמו כל בוקר במטרה לקדם ולהוביל, ובמילה אחת - להנהיג!!

תודה להמון חברים שלקחו חלק ביצירה הזו, מרכזי ועדות, חברים בוועדות, ראשי צוותים, אנשי צללים שעשו רבות מאחורי הקלעים, ויש שם הרבה עבודה, אנשים מן השורה שלקחו על עצמם אחריות, חברים וחברות שקמו בבוקר והגשימו קיבוץ.

תודה למי שאמרו תודה. תודה על הזכות והאמון, ומחילה ממי שח"ו נפגע ממני.

אני מאחל בהצלחה למזכירות והנהלת הקהילה שכבר לקחו על עצמם את התפקיד. באופן אישי, מאז שאני זוכר את עצמי אני מחויב לקיבוץ השיתופי מלא, אך ער לכך שהוא בהשתנות מתמדת, וזה קרה לו כבר יום לאחר הקמתו. השינויים, במבט לאחור, כמעט בכל הפעמים היטיבו עם הרוב, כך נראה לי.

מה שחשוב הוא שנדע להיות קשובים אחד לשני, דור לדור. שנדע לייצר הסכמות, לשמור על ערבות הדדית וחוסן קהילתי, חברה המאמינה בעצמה ובעתידה המשותף עם מחויבות עמוקה לקיבוץ, לעם ולמדינה.

תודה למשפחתי ובמיוחד לעפרה שבנתה ביתה, לי ולה, כמעט לבד ופתחה לי צוהר לרווחה, פְּזָה רְאֵה וְקַדְשׁ. קידשת!

"וירחב בך השקט" / נעמה סולטניק

מעריכות מאוד) - על המאכלים הטעימים, וגם על הסיוע בחיסול הערב, וכמובן לשרה בלנקשטיין ורני יעקבי האלופות, שניצחו על המלאכה מטעם "צוות מגויסים".

יצירות מתוך סדנת אבנים בהנחייתה של שרה בלנקשטיין

שמשהו משמעותי עובר עלינו כקבוצה, ולא רק כבודדות, ולקבל חיבוק קהילתי של "אנחנו רואים אתכן". וזה כל כך משמעותי.

"וירחב בך השקט" (ציטוט מתוך השיר "האמנם" של לאה גודלברג) היה אחד המשפטים/שירים המנויילנים שיכולנו לבחור לקחת במתנה בסוף הערב. וזו היתה הבחירה שלי, והתפילה שלי לכולנו.

תודות על הערב מגיעות לכל כך הרבה, אבל אציין כאן במיוחד את מטפלות בוגרות "אדמה" - בית ספר לרפואה משלימה ותרפיות מתקדמות בגבעת וושינגטון, שהגיעו בהתנדבות לטפל בשיאצו: תמי אשכנזי, תהלי עופרי, מיכל עטיה, חני אלימלך, ומירב ברלב - על הרפלקסולוגיה.

לעדה חפץ ושרון לב על סדנאות היצירה, למוריה כרמי על הנגינה בכינור, לחברות הרבות שלנו שקצרה היריעה מלפרט את כולן (אבל ראינו את שמותיכן ואנחנו

ביום ראשון השבוע, ביוזמת ובהובלת צוות מגויסים היקר, התקיים ערב ל"אמהות קרבות" - אמהות לחיילים וחיילות לוחמים מכל הגילאים - סדיר, קבע ומילואים.

התקבצנו אט אט לפרגולה של "מרכז יום", שם קיבלו את פנינו שולחנות אוכל ושתייה ערוכים בכל טוב, שולחנות עגולים לשיבה, פינות ליצירה מרגיעה לבחירתנו ('לוחדי חלומות' ואבנים עם פסוקים) וברקע של הכל - נגינה נעימה של כינור. בתוך 'מרכז יום' עמד שולחן עם תשורות משמחות, ובאולם של מרכז יום - בהחשכה מותאמת ומוסיקת רקע חרישית, מיטות לטיפול שיאצו ורפלקסולוגיה.

וככה, באווירה טובה ומחבקת, נענו לאורך הערב ממקום למקום, מפנינוק לחיוך, בין התחנות השונות.

יותר מהכל, אולי אפילו יותר מההכרה שהקהילה שלנו רואה אותנו, הערב הזה היה עבורנו עצירה לרגע לראות קודם כל את עצמנו. התרגלנו (או שלא...) כבר מעל שנה לחיות במציאות של שגרה תוך דאגה מתמדת, ולהיות קצת לבד עם ההתמודדות, כל אחת בדרכה. הערב הזה איפשר לנו כמה שעות של הבנה שאנחנו לא לבד,

תנו כבוד לזבל האורגני/ שיחה עם גדי סימון

המיכל, בו נוצר חומר אורגני מופלא, ודואג לעלים, ואין צורך לפנות את הפת. "הרעיון של המְדֻשָּׁנִים הציבוריים כפי שעשינו ביבנה הוא מצוי. היישום, כאמור, טעון שיפור גם מצדי. וזו הזדמנות לקרוא לאנשים נוספים שהנושא חשוב להם, שיצטרפו אליי. עלתה הצעה לשים במקום מְדֻשָּׁן, שהוא קטן יחסית, מִיכָל דולב, שהנפח שלו יותר גדול ולכן הפינוי יהיה לעתים רחוקות יותר, ואפשר יהיה לבצע את ההעברה בעזרת מלגזה, ללא תלות בשופל של הרפת. כמובן שנדאג למכסה מתאים. נשמח להארות בעניין הזה.

מה צריך כדי שזה ילך בצורה קלה יותר?

- אם יהיו נאמני איכות סביבה שיקבלו אחריות על העמדות ו/או על המְדֻשָּׁנִים זה מאוד יקל על היישום היומיומי של הנחת העלים, ועדכון כשהמְדֻשָּׁן התמלא.

- עוד מתנדבים שיכולים להפעיל שופל, יכולים לעזור לי מאוד.

- אני קורא לאנשים לנסות להפחית בכמויות האשפה "הכללית" ולהגביר את הפרדה, ולהקפיד על השלכת פסולת למְדֻשָּׁן למקומות המיועדים לכך.

ובהזדמנות זו אציין שהמעוניינים לרענן את מלאי השקיות הכתומות המיועדות למְדֻשָּׁן בפח הכתום - שיפנו אליי.

אנשים התעייפו, והצוות הירוק כבר לא קיים יותר. חזקי מונדרר עושה עבודה חשובה ואוסף בהתמדה את הקרטונים והזכוכיות וכל מה שלא נכנס לעמדות האשפה עצמן, ואני הוא זה שדואג למְדֻשָּׁנִים. מביא עלים ומפנה את המְדֻשָּׁנִים בעזרת מפעיל שופל. כאן אני מכה על חטא: אני לא מבצע את הפינוי בקצב הנדרש. המְדֻשָּׁנִים מתמלאים ואני לא מספיק לרוקן אותם. העיכוב, לעתים בכמה שבועות, גורם לכך שאנשים שהנושא קרוב לליבם, נאלצים להשליך פסולת אורגנית לפח האשפה הרגיל.

- מה הסיפור של התולעים?

באופן טבעי, בלי התערבות שלנו, מתהוות באשפה רימות בהירות של זבוב החיל השחור, שעושה נפלאות בפירוק הדשן. זה נראה קצת דוחה, אבל במידה ונקפיד לשים הרבה עלים בכל פעם ששמים את החומר האורגני - הן פחות ייראו.

בחודשי האביב, עונתם של פירות ההדר, נזרקות הרבה קליפות וזה מושך זבובוני תסיסה באלפיהם, וגם זה הופך את השלכת הפסולת לחוויה לא נעימה. הפתרון הוא שכאשר נשים קליפות של פירות הדר, מיד נשים עליהן גם עלים שנמצאים ליד המְדֻשָּׁן.

גדי מציין שברוב העולם המְדֻשָּׁנִים הם פרטיים, ומשמשים לצורכי הגינה הפרטית. בעל/ת המדשן מפנה בכל פעם את תחתית

ברחבי הקיבוץ מפוזרים מְדֻשָּׁנִים (=קומפוסטרים) ציבוריים. הרעיון העומד מאחורי שיטה זאת הוא לאפשר לאנשים המעוניינים בהפרדת פסולת אורגנית מקום לפינוי, גם אם הם לא מעוניינים שהמְדֻשָּׁן יהיה צמוד לביתם. כמאמין גדול במְדֻשָּׁן, גדי ומשפחתו מפרידים בין סוגי האשפה, וידוע לו שבבתים רבים הדבר נכנס לשגרה. "אנחנו משפחה שכבר אין לה ילדים קטנים ואין טיטולים, והמיכל של האשפה הרגילה שלנו נשאר יבש ואינו מסריח. ומכיוון ש- 80% ואף יותר ממשקל האשפה הביתית הוא פסולת אורגנית, זה גם חוסך כמויות גדולות של אשפה ומונע מפחי האשפה הציבוריים לעלות על גדותיהם".

איך התגלגלת לכך שאתה מפנה את הפסולת האורגנית?

גדי: מאז ומתמיד הנושא היה קרוב לליבי. עוד כשעבדתי במשק ילדים, הכנתי קומפוסט מגללי העיזים הכבשים והסוסים. לפני 15 שנה הקמנו את הצוות הירוק שדאג לשפר את המְדֻשָּׁן בקבוצת יבנה כולל איסוף קרטונים מהעמדות. בהתחלה עשינו את זה בהתנדבות, והכנסנו גם מְדֻשָּׁנִים, בדרך כלל לכל מְדֻשָּׁן התנדב "נאמן", חבר קיבוץ, שדאג כל הזמן לאספקה של עלים ליד המְדֻשָּׁן ולהכנסת עלים למְדֻשָּׁן במידת הצורך.. עם הזמן

ביקור שר הכלכלה בקיבוץ

שלמה נחליאל

בחומר, וחשוב מכך, קיבלנו אוזן קשבת וגם מספרי טלפון אישיים מצד המועצה, שמחנו לארח אותו ואת ראש המועצה בקבוצת יבנה. הביקור כלל סיור בתוך אולם האריזה של מפעל השימורים, השר וְיָתֵר המבקרים מטעם משרד הכלכלה התרשמו מאולם האריזה, מהמיכון המתקדם וכן מהנראות של המפעל כולו, וציינו שללא ספק מדובר בתעשייה ישראלית במיטבה.

לאחר מכן התקיימה פגישה בחדר הישיבות של המפעל שם העלינו מבחינתנו נושאים שמהם אנחנו מוטרדים ובהם אנחנו חושבים שמשרד הכלכלה עשוי מאוד לסייע לנו ובכלל, לתעשיות בארץ. התרשמנו מאוד מהשליטה של השר בחומר, עם סיום החלק הנ"ל התכנסנו לארוחת צהרים מושקעת (ותודה לצוות המטבח, לגמליאל, לאלי ולמיכל שליסלברג על ההשקעה). בסה"כ היה ביקור טוב, שמבחינתנו עסק גם בנושאים ובעיות שביום יום אנחנו מתקשים להגיע למי שיכול לסייע לנו. קיבלנו גם את ההרגשה מצד עובדי המשרד שיש רצון אמיתי לפתור בעיות ושהדברים קורים, גם אם לאט.

לאחר מכן התקיימה פגישה בחדר הישיבות של המפעל שם העלינו מבחינתנו נושאים שמהם אנחנו מוטרדים ובהם אנחנו חושבים שמשרד הכלכלה עשוי מאוד לסייע לנו ובכלל, לתעשיות בארץ. התרשמנו מאוד מהשליטה של השר בחומר,

לאחר מכן התקיימה פגישה בחדר הישיבות של המפעל שם העלינו מבחינתנו נושאים שמהם אנחנו מוטרדים ובהם אנחנו חושבים שמשרד הכלכלה עשוי מאוד לסייע לנו ובכלל, לתעשיות בארץ. התרשמנו מאוד מהשליטה של השר בחומר,

“שם” או “דעה”

תגובה למאמרו של גבי אדר בשבוע שעבר “הבוחר והנבחר”

דעות, ובתוקף “שמו הטוב” - לדבריו יהיה משקל משמעותי, אך הוא לא יעמיד את דעתו כ”דעת המקום” אלא כדעה פרטית. מי שבא במטרה לממש את עמדתו החד משמעית, ואין לו את תכונות האופי הנדרשות, עלול לתמרן את הציבור כדי להגיע לעמדתו.

במציאות המורכבת שלנו, שבה יש כמעט איזון מספרי בין הגישות ביחס לרמת השיתופיות, אין ברירה אלא להגיע להסכמות בדרך הארוכה שהתחילה. דעה זו היא שקופה והוצגה בציבור פעמים רבות. יש חסרונות לתהליכים האלה, כי הם ממושכים ומייגעים, ו”זמן הדגירה” שלהם יוצר אי-ודאות ותחושה של זמניות. אבל מצד שני הם מאפשרים לכל אחד מאיתנו להבין מה מוסכם יותר ומה פחות, להסביר ולהקשיב, להגמיש עמדות ולייחס כוונות טובות, ובסוף - לצאת לדרך ביחד. ממה שאני קולטת יש השתדלות מאוד גדולה לקדם את התהליך.

ואחרון חביב, תודה לך, גבי, על העלאתן מעל פני השטח של שאלות/דעות הרוחשות מתחתיו.

דינה ספראי

גבי פתח דיון בשאלה מהותית: האם אנחנו בוחרים אדם לפי תכונותיו או לפי דעותיו.

לכל אדם יש דעות בשלל נושאים, כולל הקיבוציים. למשל: “איך לשתף את הציבור?”, “איך למנות אנשים?”, “איך ולמה לחנך”. לא הייתי רוצה שהצבעה על מועמד תהיה על בסיס עמדתו בתחום אחד. הניסיון מלמד שכאשר כל הדילמות נדחקות, ונושא אחד הופך לחזות הכל - השדים יוצאים והזמבורות נשלפות.

בנושאים שנויים במחלוקת אני מעדיפה הנהגה שיוצרת תהליכים והסכמות, ורואה באספה את הגוף שמקבל החלטות. מי שבא לתפקיד עם עמדה חד משמעית בתחום שנוגע למהות חיינו, ומצהיר שלכך הוא חותר, משאיר את מי שחושב אחרת חשדן וחרד שמא “יקחו לו את הבית / את עברו / את עתידו”. דעות יכולות להשתנות, אחרת לשם מה מקיימים דיונים?

גם ההצבעה של “שם” לעומת “דעות” - לא נכונה בעיניי. אִמון הוא הכלי החשוב ביותר של מנהיג. מתחת ל”שם” יש תכונות אופי וסט של ערכים שבגללם הוא/היא נבחר/ה. בוודאי שיש למי שנבחר

תורה !

בשבוע שעבר נערכה לי חגיגת יום הולדת בהגיעי לגיל שבעים. מאד התרגשתי ושמחתי. ברצוני להודות לכולם, לכל האורחים, שבאו לשמוח בשמחתי ולכל מי שנתן כתף ועזר בהכנת האירוח.

בהזדמנות זו, רוצה אני להודות לכל החברות והחברים, שתומכים בי ושומרים על קשרי ידידות לאורך השנים. תודה גדולה ומויוחדת לרבקית המדהימה, שאירגנה את כל האירוע המרגש הזה ותקתקה אותו עד הפרט האחרון כמו שרק היא יודעת.

תודה רבה לך רבקית על כל הליווי לאורך כל השנים, במיוחד בשבתות ובחגים בבית הכנסת ובביתי.

תודה ענקית מכל הלב
אביבה הרץ

ערב לזכר בנינו וחברינו

יתקיים ביום שלישי, ט' בכסלו (10/12)

נארח את הגברת

עדינה בר שלום

מפיק ע.ע

כישאו קיוואנאק

ירקונים תשפ"ה – תוכנית כללית

לחברי חוג ירקונים ולמצטרפים חדשים, מבוגרים וילדים, מצורפת לנוחיותכם תוכנית כללית ומועדי הסיורים לסמסטר הקרוב. הסיורים יתקיימו בימים שני או חמישי, בשעות אחה"צ-ערב. מדי פעם נצא ביום שישי לסיור ארוך.

יום	תאריך	מקום
חמישי	כ"ז במרחשון תשפ"ה (28.11.2024)	רמלה
שני	ח' בכסלו תשפ"ה (9.12.2024)	בבדיקה
שני	כ"ב בכסלו תשפ"ה (23.12.2024)	משואות יצחק
שני	ו' בטבת תשפ"ה (6.1.2025)	שכונת התקוה

ב-19.1.2025 ייפתח בע"ה, מפעל טיולי החורף למשך 6 שבועות. לוח הזמנים והפעילות בהמשך יישקלו בהתאם לאפשרויות.

שני	כ"ב טבת תשפ"ה 27.1.2025	בבדיקה
שני	י"ט שבט תשפ"ה 17.2.2025	רחובות?

וכמובן – כל תכנית בסיס לשינוי!

בברכת חן הארץ,

מזמן למיץ

להרשמה ופרטים נוספים מוזמנות

לפנות אל **הצוות המארגן:**

שרה בלנקשטיין, דינה ספראי,

תמר בזק ועינת לוי

עם מזמן למיץ זי

מיץ עוזב את חיי

מיץ חוצק את מיץ זכאי

עם מזמן למיץ זי

א. חלפי

אנחנו ממשיכות

ליצור לעצמנו

איים של שקט והשראה,

ומזמינות אתכן להצטרף אלינו

לסדרה נוספת של מפגשי לימוד ושיח

סביב טקסטים מגוונים ומעוררי מחשבה.

המפגש הבא:

ביום שני א' כסלו

2/12/24

בשעה 21:00

בבית משפ' בלנקשטיין

על גבי דבריהם של גדולים וחכמות ניצור לעצמנו מרחב

בו נוכל להתבונן ולחקור את מסעותינו האישיים

והמשותפים, ולחפש יחד קומץ שמים להיאחז בהם

אל מול אתגרי הימים.

ביום ראשון, כ"ג במרחשוון (24.11)

תקיים מכירת נעלי איציק במשטח

בין השעות 16:00 ל-19:00

עפרה גולאביה

בואי להתאמץ

באנרגיה!

מוזמנת להצטרף אלינו!

זומבה הוא חוג כושר דינמי, שמשלב תנועות

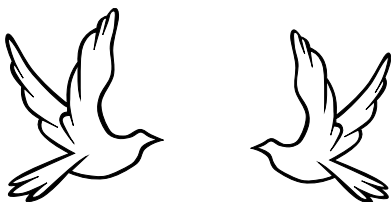
ריקוד מהעולם הלטיני עם מוזיקה קצבית.

החוג מתקיים בימי שני באולם מרכז יום

בשעות 18:30-19:15 (הכניסה מכיוון ביי"ס

יסודי). יש להצטייד בנעלי ספורט ובמים.

אחראית: נעמי הרץ

"את המעגל הזה אנחנו אפילו אהפסיק..."

רמת הגולן, 2000

מחזור 1: 19-21.1.25 ("ט-כ"א טבת) ימים א'-ג'

אילת, 1970

מחזור 2: 28-30.1.25 ("ח טבת-א' שבט) ימים ג'-ה'

טיול אתרים

הירושלים, 2017

מחזור 3: 3-5.2.25 ("ה'ז' שבט) ימים ב'-ד'

עין גדי, 1972

מחזור 4: 9-11.2.25 ("א-י"ג שבט) ימים א'-ג'

טיול אתרים

אילת, 1990

מחזור 5: 18-20.2.25 ("כ"ב שבט) ימים ג'-ה'

בקעת הירדן, 1991

מחזור 6: 24-26.2.25 ("ו-כ"ח שבט) ימים ב'-ד'

רמת הגולן, 2000

טיולי חורף תשכ"ה לירוחם

גליל, 1992

פתיחת ההרשמה בקרוב!

צוות טיולי חורף: אבי ששון, לילך פלק, קרן-אור אמיר בית-אריה, גיורא לב, איילת אריכא ובעז בלנקשטיין

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 8264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהריים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

עוד לא התחסנתם נגד שפעת? מוזמנים בשעות הפתיחה של המרפאה!

ליהיו ימים טובים ובלילות טובות, לנות המרפאה

משולחנו של מנהל חברה ופרט

קובי שטיין

לתוך אהל חבירו". אין זה סוד שהבנייה החדשה שיפרה את מגורינו, וכל קשר לאוהל כבר רחוק מאוד, וגם כניסות פרטיות כבר סודרו (יש שיאמרו פרטיות מדי), ועדיין נוצר מצב בו דרך חלונות גדולים נאלצים עוברי דרכים "להציץ" אל בתי החברים. הדבר יוצר חוסר נעימות מובנת בקרב העוברים ושבים, ויותר מכך, בקרב דרי הבית אשר אינם יכולים לחוש פרטיות בביתם שהוא מבצרים.

אמנם בתוכנית הגינון ישנו מענה לדבר, אך נראה שעד שיחלפו השנים שבהן יצמחו אותם עצים ושיחים, יש צורך בפתרונות מהירים שיהיו מצד אחד מותאמים אישית לכל משפחה, ומצד שני ישמרו על המתאר הקיבוצי שאנו מעוניינים בו. ועדת מתאר וועדת חברים נפגשו השבוע לשיח פתוח עם חברות וחברים שהדבר קרוב לליבם. תודה לחברים שבאו לומר את דעתם בנושא. הוחלט להקים צוות מצומצם אשר ילווה כל משפחה הרוצה בכך במציאת הפתרון המהיר המתאים להם. על הרכב הצוות תבוא הודעה.

לצוות יינתנו קווים מנחים ותהיה לו האפשרות למצוא את הפתרון המתאים לכל בית ומשפחה תחת ההנחיות האלה. למשל הוחלט שכל גדר צריכה להיות מן הצומח ואין לבנות חומה מאבן או עץ. כמו כן ננסה לקבוע אחידות בגובה ובאורך של המקטעים המגודרים. הנהלים שיוחלטו יובאו בפני הציבור. אנו נמשיך להיות קשובים לציבור ולבחון את ההתאמות הנדרשות לצורך השמירה על הפרטיות.

על כלבים ואנשים

לפעמים קשה למי שלא היה לו מעולם כלב בבית, להבין עד כמה כלבים הם משמעותיים למשפחות שלהם. מנגד, לפעמים קשה למי שחי עם כלב להבין עד כמה איומה יכולה להיות החוויה של מישהו שחושש מכלבים, לנוכח כלב שנתקל בו ברחוב. אנחנו משתדלים מאוד להיות קשובים לאלו וגם לאלו, אך ברור לכל כי בבחירה בין חירותם של ההולכים על שניים לבין זו של ההולכים על ארבע, ישנו יתרון לראשונים על פני האחרונים, וכך גם קבענו לעצמנו בנהלים המוסכמים.

לאחרונה מתקבלות פניות על כך שכלבים מסתובבים חופשי, וישנם אלו אשר הדבר מעורר אצלם עוגמת נפש גדולה. לאור זאת, אנו מזמינים את ציבור בעלי הכלבים למפגש עם ועדת כלבים ואיתי, על מנת שנוכל לשוחח על כך, לחדד נהלים ולנסות לקדם התנהלות מתחשבת מכל המעורבים. המפגש יהיה ביום שלישי הקרוב, 27.11, בחדר הישיבות בבניין המשרדים. היה והמצב הנוכחי יימשך, לא תהיה לנו ברירה אלא להזמין לוכד כלבים. נשמח להימנע ממצבים לא נעימים.

מה טובו אוהליך יעקב - ומה עם גדרותיך?

ידועים דבריו של רש"י על הפסוק לעיל: "ראה כל שבט ושבט שוכן לעצמו ואינן מעורבין, ראה שאין פתחיהם מכוונין זה כנגד זה, שלא יציץ

סדר יום לאספת החברים (מוצ"ש ב-21.00)

1. שאילתות
2. אישורים עקרוניים לפעולות ושותפויות בתחום האנרגיה המתחדשת:
 - אגירת חשמל.
 - הקמת שדה פוטו וולטאי בחוות מגל.
 - אגרו וולטאי - שילוב של שדה סולרי בשטחים חקלאיים.

הסבר מפורט יינתן באספה

יומן השבוע

- אספת חברים - מוצ"ש ב-21.00
- משק ילדים פתוח - ביום ראשון ב-16.00
- חנוכת המועדון לחבר - ביום חמישי ב-20.00

אל תאמרו

נתן יונתן

אל תאמרו: היה-היו נעורים
אל תגידו: זקנו וסבנו.
לו הפעם היו-נא מעט יהירים,
להביט למבשר בראשי ההרים
ולשחוק; אין דבר, רק עיפנו,
אך לרגע עיפנו ושוב צעירים,
אל-תראו לקמטי-זרועותינו
רק הביטו ליד החופנה עפרים,
וראו-נא לעם העובד בכפרים,
לחטה העוטפת שדותנו.

על השירים: יצחק ברוכי

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.
במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

